

V letošním roce si oddíl volejbalu TJ Sokol Bučovice připomíná devadesát pět let svého trvání. Volejbal se v našem městě objevil v roce 1925, kdy ho profesori zdejšího gymnázia zařazovali do hodin tělesné výchovy. Studenti si tento nový sport natolik oblíbili, že ho ještě v témže roce přenesli do místního Sokola. Bylo vybudováno hliněné volejbalové hřiště v sokolském areálu v Zámecké aleji za dnešní fotbalovou brankou u Litavky. Denně se zde hrálo, jak dospělí, tak i mládež. Soutěže organizoval Sokol, nejprve různé stupně župních přeborů, dále mezi župní přebory, přebor Moravy a celostátní přebor České obce sokolské. Úspěšnější v tomto období byla ženská družstva, která pravidelně postupovala z župních a mezi župních přeborů do přeboru Moravy a v roce 1938 až do celorepublikového, tenkrát už Protektorátního přeboru Čech a Moravy. Muži hráli v tomto období na různých stupních župního přeboru. Volejbal se hrál v této době pouze na venkovních hřištích, na jaře a v létě. V zimě se volejbal nehrál. Po zákazu Sokola nacisty, přešel oddíl pod SK Bučovice. Volejbal se hrál po celé válečné období, mimo rok 1945, kdy přes území přecházela fronta. Po osvobození činnost oddílu pomalu ustávala, až v roce 1948 skončila úplně. V této době měla společnost daleko jiné úkoly, probíhala obnova válkou zničeného hospodářství a sport musel jít stranou. Také tehdejší místní představitelé volejbalu a zejména tenisu nepřáli, byly to dle nich buržoazní sporty. K obnově činnosti oddílu došlo v počátku 70 let minulého století pod hlavičkou Tatranu Bučovice. Nejprve bylo v r. 1961 ustaveno družstvo dorostenek a žen, později družstvo dorostenců. Také v tomto období byla úspěšnější ženská družstva. Dorostenky i ženy hrály pravidelně krajské soutěže. Družstvo žen bylo v r. 1963 pověřeno reprezentovat okres Vyškov na I. československých sportovních hrách v Uherském Hradišti. Mužská družstva startovala převážně v okresních soutěžích, v některých obdobích nehrála soutěže vůbec. Po roce 1989 se oddíl přihlásil ke svým sokolským tradicím a po obnově Sokola přešel do této organizace. Byla navázána sportovní družba s německými volejbalisty Grimmy-Höhönstadtu a Sonnebergu, která trvala dvacet pět roků. Naše družstva mužů i žen se pravidelně každý rok účastnila dobře obsazených turnajů v Německu a naopak volejbalisté z těchto měst startovali na našem Družebním turnaji. Záviděli jsme našim přátelům jejich sportovní haly a vybavenost sportovišť. K určitému posunu došlo v novém tisíciletí. Byl manažersky budován konkurence schopný, silný tým mužů, který postupoval soutěžemi, až k dnešní účasti v druhé nejvyšší soutěži, I. lize. Naopak ženská družstva pomalu vyklízela pozice v krajských soutěžích, až skončila v nejnižší okresní soutěži. K určitému zlepšení došlo v tomto roce, kdy ženy opět startují v krajském přeboru.

Za toto dlouhé období prošlo oddílem mnoho sportovců, ať již mládeže, nebo dospělých, kteří reprezentovali naše město po celé Moravě, v zahraničí a dnes po celé republice. Jmenovat někoho by bylo velmi těžké, ale přes to tři jména je třeba uvést. V první řadě to byl velký propagátor volejbalu, jeden z prvních volejbalistů v našem městě, trenér a vedoucí celé řady úspěšných družstev, učitel, později ředitel ZDŠ 711, pan Rudolf Matoušek. Byl to právě on, kdo se spolupodílel na obnově činnosti oddílu. Tím druhým jménem je ing. Vladimír Spirit. Psát o jeho významu pro mezinárodní a československý volejbal by bylo na dlouhou dobu. Ale po svém nuceném příchodu z Prahy k nám do Bučovic, rodiště své manželky, se také velkou měrou podílel na obnově činnosti našeho oddílu i oddílu tenisu. Byl úspěšným trenérem obnoveného družstva žen, které hrálo krajský přebor a reprezentovalo tak Bučovice po celé

Devadesát pět let volejbalu v našem městě

Napsal uživatel Honza Forejtek

Pátek, 24 Duben 2020 12:41 - Aktualizováno Pátek, 24 Duben 2020 12:56

Moravě. Tím třetím byl Mirek Šafář. Vedl a trénoval dlouhou dobu družstva dorostenek a žen. S družstvem žen se poprvé probojoval v roce 1976 do nejvyššího přeboru kraje, KP I. třídy.

Co přát volejbalu do dalších let ? Aby se v našem městě hrál po další desítky let, aby se vždy našlo dost ochotných a obětavých trenérů a funkcionářů, aby se konečně volejbalisté i ostatní sportovci dočkali odpovídající, tolik potřebné víceúčelové sportovní haly. A hlavně, aby volejbal všechny bavil, tak jak bavil jejich předchůdce.